

SLOVENE

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6.50
za en mesec " " 2.20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 22.40
za pol leta " " 11.20
za četrt leta " " 5.60
za en mesec " " 1.90

3# pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod

Upravišvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.
Upraviškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostop. petilivsta (72 mm):
za enkrat . . . 15 r.
za dvakrat . . . 11 "
za trikrat . . . 9 "
za več ko trikrat . . . 8 "
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Današnja številka obsega 6 strani.

Po krvavih dneh.

NAČELNIK S. L. S. ZAHTEVA STROGO PREISKAVO PROTI VOJAŠTVU.

Včeraj je dr. Šusteršič odposlal naslednjo brzojavko:

Prevzvišeni gospod baron Schönaich, vojni minister itd.

Dunaj.

Zanesljive poizvedbe so dognale prežalostno dejstvo, da je oddelek pešpolka št. 27 pod poveljstvom poročnika Mayerja minolo nedeljo streljal brez vsacega stvarnega povoda. Vojaki niso oddali »salve«, marveč so posamič streljali na bežeče ljudi, od katerih sta dva mrtva in mnogo ranjenih.

Vsled nedolžnih smrtnih žrtev je dežela v največji žalosti in pričakuje strogo preiskavo po absolutno nepristranskih osebah, ki morejo po svojem dostojanstvu dati popolno zagotovilo vestne in nepristranske preiskave.

Preiskava pa more biti le tedaj popolna in nepristranska, ako se zaslišijo tudi civilne osebe, ki so bile priče prežalostnega dogodka.

Kot tako pričo, ki po svoji visoki službi in splošno priznanih lastnostih daje popolno poročilo verodostojnosti, imenujem načelnika deželnih uradov višjega svetnika Zamido, ki je s pomola svojega stanovanja opazoval vsega obžalovanja vredno postopanje vojaškega oddelka pod poveljstvom poročnika Mayerja in more dati zanesljiva pojasnila o vseh bistvenih posameznostih.

Hitra, stroga in nepristranska preiskava more vsaj nekoliko pomiriti skrajno razburjeno prebivalstvo in olajšati veliko žalost, ki pretresa duhove v deželi vsled nesrečnih žrtev.

To je mnenje vseh tistih, ki niso v nobeni zvezi z demonstracijskimi izgedi in so jih odločno obsojali od početka.

Prosim torej, naj Vaša ekselenca dobrohotno reši to mojo vlogo, ki jo izročam v imenu dežele, katero zastopam.

Dr. Ivan Šusteršič,
kranjski delegat.

OBČINSKI SVET LJUBLJANSKI.

Seja dne 22. septembra 1908.

Krvavi dogodki 20. septembra.

V dvorani vise trakovi vseh nešteti vencev, ki so se položili na grob nesrečnega žrtva 20. septembra. Na galeriji je polno občinstva. Župan Hribar otvori sejo in izvaja nekako sledeče:

Slavni občinski svet! Včeraj smo položili v grob dve nedolžni žrtvi usodopolne pretekle nedelje. Pogreb je bil tak, kakor ga Ljubljana ni videla ne samo od pamtveka, ampak kakoršnega ni videla gotovo nikdar, odkar stoji. Več kot 40.000 ljudi je deloma spremljalo, deloma v resni žalosti stalo za špalir. Bil je spreved dolg eno uro, žalost je bila splošna. Tekle so udeležencem solze celo pot, tekle, ko smo žrtvi položili v prezgodnji grob, žrtvi, ki sta padli, dasi ni bilo za to potrebe. Naj bo njunima rodbinama v tolažbo, da je žaloval z njimi ves slovenski narod!

Črne zastave naj ostanejo razobešene. Zahvala.

Župan naznani, da je določil za prihodnji ponedeljek v stolni cerkvi ob 10. dopoludne slovesen rekvijem, ki naj se ga udeležijo vsi občinski svet. (Odobravanje.) Na mestnih poslopjih bodo zategadelj viharale zastave dalje do ponedeljka, naj jih tudi meščani puste izobešene ali razobešijo v poned. Župan se nato zahvaljuje zdravnikom dr. Bleiweis, dr. Oražnu, dr. Rusu, dr. Foedranspergu, dr. Dolšaku, dr. Krajcu, dr. Illnerju, polk. zdravniku dr.

Trenklerju, dr. Plečniku, nadalje vsem zdravnikom v bolnici — prvim, ker so tako požrtvovalno priskočili na pomoč ranjencem v strahoviti noči, drugim, ker prav očetovsko v bolnici skrbje zanje, kakor se je župan sam prepričal. Posebna zahvala gre pa tudi gg. stolnima vikarjem dr. Jeršetu in Potokarju, ki sta z nevarnostjo lastnega življenja podelila umirajočima zadnjo tolažbo. Zahvalil se bode župan vsem tudi pismeno. (Veliko odobravanje.)

Vsi brez izjeme — umorjena in ranjena so od zadaj ustreljeni!

Župan naznani, da se je v bolnici osebno prepričal o stanju ranjencev. Vsi so ranjeni težko, vendar se jim je vsem na bolje obrnilo. Vsi že govorijo in izvedel sem od njih žalostno dejstvo, da so slučajno prišli tisti večer na kraj nesreče. Dijak Borštnik n. pr. se je ravnotečaj vračal domov iz okoliša, kamor je bil šel na izprehod, pa zaradi vojaškega kordona ni mogel do stanovanja. Ženi in otroku nekega ranjenega delavca sem obljubil, da bo občinski svet sam, kolikor možno, skrbel za uboge.

Konstatiram pa, da po izvidu bolniščnih zdravnikov so vsi ranjenci ustreljeni odzadaj (Vihar ogorčenja nastane v zbornici in na galeriji. Burni klici: Fej! Morilci! itd.) in izvid, sestavljen od zdravnikov dne 22. septembra ob 2. popoldne v mrtvašnici, konstatuje, da sta tudi Adamič in Lunder bila odzadaj ustreljena. (Nepopisno razburjenje v zbornici in na galeriji. Klici: Pfui! Sramota! Škandal!) To dejstvo bolj kakor z bengalično lučjo osvetljuje, kako frivolno se je s človeškim življenjem igralo vojaštvo! (Fej-klici. Klic: Pa se Mayer upa še po cesti hoditi!)

Votacije. — Zahvale. — Izrazi sočustvovanja.

Župan predlaga, naj občinski svet votira še 1000 kron za oskrbo ranjencev, ki se oskrbujejo v 1. bolnišničnem razredu (Velika pohvala) in za podporo njihovim rodbinam. Župan dá za spomenik od svoje strani 100 kron, istotako 100 kron za ranjence. Združeni narodni odbor naj napravi oklic na Slovence, da se žrtvama postavi lep spomenik in se zato prosijo prispevki. Trakovi vencev se bodo v bodočem mestnem muzeju shranili v posebni sobi, ki imej napis: Soba nedolžnih žrtev 20. septembra 1908. (Odobravanje.) Osebito se župan zahvaljuje združenemu narodnemu odboru, pod vodstvom gop. dr. Majarona, ki se je postavil prostovoljno v službo javnega miru in reda ter ga vzorno vzdrževal. Občinski svet ima popolno zaupanje v ta odbor in bodi z veseljem konstatirano, da so v njem združeni zastopniki vseh slovenskih strank. (Živio-klici.) Kar se tiče izrazov simpatij, je najslabše sklep goriškega deželnega zbora. Na predlog dr. G. Gregorina se je soglasno sklenilo z glasovi slovenskih in italijanskih poslancev, (Živio-klici!) da se v znak ogorčenja nad dogodki 20. septembra v Ljubljani, seja zaključijo. Sožalnih brzojavk je nebroj, navesti morem le nekatere. Kraljevo mesto Praga izraža simpatije slovenskemu narodu za njega boj in globoko žaluje nad »od oborožene sile usmrčenima«. — V istem smislu je brzojavil župan zagrebški, dr. Amruš, poslanec češke agrarne stranke, Kotlar iz Melnika, se je sam pripeljal v Ljubljano, da se o dogodkih osebno informira na licu mesta, poslanci Hein, Kalina, Klofač, Baxa, Choc, Sobotka in drugi izražajo svoje ogorčenje nad »žrtvami vojaške brutalnosti«. »Slovenski klub« goriških narodno-naprednih in agrarnih poslancev opozarja v svoji brzojavki, da v Ptuj niso nastopili vojaški bajoneti, »Hrvatska pučka« predna stranka« brzojavlja, da žaluje zaradi žrtev, ki sta padli v »dogodljajih, iz azvanih od partaične soldateske«, klub »Hrvatske stranke prava« obsoja žrtve

»nemške soldateske« — slične brzojavke so odposlala mesta in trgi Bovec, Vipava, Kobarid, Litija, Kanal itd.

Lopovsko pisanje nemških listov.

Vsi časopisi so od ljubljanskih dogodkov pisali, jako veliko seveda nemški. Dasi smo od te strani navajeni sramotenja in zabavljanja slovenskemu narodu, je vendar topot pisava nemških listov, zlasti pa graških listov v svoji sirovosti in lažnivosti tako brezprimerna, da jo je komaj mogoče reproducirati. Ljubljano zopet razkričujejo po svetu, kakor da bi bilo mesto, v katerem ni tujec varen življenja in imetja, mesto, katerega se vsakdo mora ogibati. Vendar, kakor dozda ta obrekovanja niso imela nobenega uspeha, upam, da tudi topot ne bodo nič zalegla. Tujski promet od dne do dne narašča in ljudje, tudi pametni Nemci so prepričani, da omenjene vesti le črno sovraštvo do prestolice Slovenstva narekava. Ravno zdaj n. pr. je največ trgovskih potnikov v Ljubljani.

Kako informuje in je informirana vlada.

Pa to ne bi veliko pomenilo. Nekaj drugega je: Zgodi se, da poroča in si dá v tem smislu poročati celo tista oblast, ki je prva poklicana varovati interes dežele. (Klici ogorčenja.) Tako je tudi leta 1903. šlo iz Ljubljane od vlade poročilo na Dunaj, da se je v kazino streljalo. Oficiozno deželne vlade je takrat sporočil kompetentnemu mestu na Dunaj v prvem trenutku stvari, predno so bile pojasnjene, in ki so se po vestni preiskavi izkazale za neresnične. In zdaj? Nemški listi so v torek objavili neko vladno poročilo iz Ljubljane, v katerem se trdi, da je vojaštvo bilo primorano streljati, ker se je nanj vspalala »toča kamenja«. (Smeš. Ironični vzkliki.) Že zdaj se dá konstatirati na podlagi uradnih dokazil, da niti en kamen ni priletel na vojaštvo. Jaz sem brzojavil včeraj takoj g. ministrskemu predsedniku baronu Becku:

Na vojaštvo ni letelo kamenje!

»Včerajšnje uradno poročilo o nedeljskih dogodkih je ravnotako prenačljeno, kakor ono iz leta 1903. o strelu na kazino. Kakor se že danes dá uradno konstatirati, ni na vojaštvo priletel noben kamen in je ta govorica izmišljotina in bajka.«

Časnikarske hijene od »Tagespošte«.

Župan zavrača nato lažljivo pisanje oficioznega »Fremdenblatta« in »Reichspost«. Nato se jame baviti s poročili graških listov. (Klici: Ni vredno!) Poročevalec »Tagespost«, za katerega je celo izraz časnikarskega lopova premil, piše na primer, da v Ljubljani noben Nemec ni varen življenja in imetja. (Viharni klici skrajnega ogorčenja v zbornici in na galeriji.) Bodi konstatirano, da se v Ljubljani nobenemu Nemcu ni skrivil las, dočim je v Ptuj nemška druhal pljuvala na naše dame, druge pa s palicami in volovskimi žilami trepala! (Klici: Kje je bilo vojaštvo?) Dalje piše ta dopisun, da otroci trumoma romajo do mrtvašnice, kjer da se jim ob truplih Adamiča in Lunderja vcepila narodno sovraštvo. (Burni fej-klici!) Kdor more tako pisati, kdor je tako brez vsake pijetete, ta je tiger, hijena! (Dr. Tavčar: Pes je! Klic: Svinja! Klici: Kdo pa je ta dopisnik? Drugi: To sta Dzimsky in Ohm Januschowsky! Drugi klic: Ta dva prasca!) Piše nadalje, da Nemci trumoma zapuščajo mesto. (Burni smeh. Klic z galerije: Da bi le šli! G. občinski svetnik Turk: Eulenburgovci zapuščajo mesto! Hrupen smeh v zbornici in na galeriji.) To pa, gospoda moja, ni res. (Klic: Fijakerji tudi nič ne vedo o tem! Veselost. Župan mora opetovano zvoniti.) Poroča nadalje, da se na cestah javno napadajo »die deutschen Frauen und Mädchen!« (Ogorčenje.) Človek, ki je to pisal, ta pač zasluži, da bi se bile v nedeljo vojaške puške, ki so streljale na Slovence,

namerile vanj in njega mesto nedolžnih žrtev prestrelile (Klici: Baraba! Silno ogorčenje.) Graški listi pišejo, da »sodrga vlamlja stanovanja«. (Klici: Lump! Gosp. občinski svetnik Turk: »Na prvo štango ga obesit!«) In ko poroča o sprevedu, pravi, kako čudno da je bilo videti na obrazih udeležencev, kako se je na njih žalost združevala z »narodnim sovraštvom!« (Burno ogorčenje, ki na to nastane, je težko popisati.) To je hijena, ki z umazanim svojim rivecem rije še po grobovih! — Župan omenja, kako je dopisnik »Tagespošte«, tudi pokvaril govor njegov na grobu, češ, da je ob odprtem grobu na Nemce klical maščevanje. »Tako da sem govoril ob odprtem grobu, v tako žalostnem trenutku jaz! O maščevanju in sovraštvu! Ne — tako jaz nisem govoril, govoril pa bi bil tako tisti, ki je to pisal, ker le on je zmožen tolikega sovraštva. Ta človek ima pač ustvarjeno telo od Boga — duše pa od Boga ni dobil, temveč, soditi po njegovih pisavi, od satana! (Županu se trese glas! Veliko ogorčenje v zbornici.)

Ekselenca Prade in »Frau Lina Kreuter-Gallé«.

Ali tudi to bi se dalo naposled prenesti. Toda v čedno družbo teh ljudi se je podala tudi Njega ekselenca nemški minister-krajan Prade. (Viharni fej-klici!) Njegove, v današnjih nemških listih objavljene izjave so naravnost pravo hujskanje od vladne klopi. Najbolj pa je značilna njegova naivnost. (Dr. Tavčar: Saj je mož star!) O ljubljanskih dogodkih se je dal informirati od — gospe Line Kreuter-Gallé, (Nepopisen smeh v dvorani in na galeriji!) Morali bi imeti pero neumrjočega Miguela Cervantes de la Saavedra, ovekovečitelja don Kišota, ali pa vsaj dobrotljivi humor Dickensov, da opišemo primerno, kakšno veselo razpoloženje je vzbudilo imenovanje gospe Line med svetovalci in občinstvom na galeriji. Klici: Ta baba! Ta histerična babnica! Ta smešna figura! od oseb, katere resnost pozna vsak Ljubljančan. In to žensko je Prade posadil v svojo kočijo (Burni smeh) in jo peljal k ministru notranjih stvari, baronu Bienerthu (Veselost. Klic: Kam pa jo je ta vtaknil?), da služi za vir uradnih informacij. Ne rečem drugega kot, da je nemškim strankam odkritosrečno čestitati, da imajo tako naivnega moža za ministra! (Viharno ploskanje.)

Vlada ima torej, kakor se je pokazalo, še posebno vlado v Ljubljani (Klic: dr. Eger!), na katero polaga veliko večjo važnost kot na pravo vlado samo.

Slovenski narod pa je že tako probujen, da ga tudi ta sila ne bo potrla! (Viharno odobravanje.) Nasprotno! Ravno taki dogodki nujno morajo roditi solidarnost vseh Slovencev v tem oziru. (Burno ploskanje.)

Dr. Tavčar.

Vlada se ni udeležila pogreba.

Izvajal je nekako sledeče: Veliko je že povedal župan Hribar, marsikaj, kar sem sam mislil povdarjati. Omenjam in pribijem predvsem tole: Povsodi, kadar koli in kjerkoli se je v Avstriji dogodil kak tak slučaj, kot 20. septembra v Ljubljani, se je vlada vselej dala zastopati pri pogrebu, da izrazi sožalovanje nad žrtvami. V Ljubljani pa dne 22. septembra vlada pri pogrebu Adamiča in Lundera ni bila udeležena (Klici: Škandal!), še tistega obdrgljenega grofa Künigla (Smeš) ni bilo, kakor da bi vladi bilo všeč, da sta žrtvi padli! (Nepopisno razburjenje! Fej-klici!)

Nemški »Gemüth« = svinjak.

Da se je ob tej priliki raznel furor teutonius v vsej goloti, se razume posebi in da se je pokazal toliko proslavljeni nemški »Gemüth«, da je bolj podoben svinjaku, nego čustvu, to nas ni presenetilo, tudi ne pisanje »Reichspost«, ki je celo to trdila, da je magistrat v svrhu demonstracij

dal skupaj nanositi kamenja. (Velikansko ogorčenje.) Omenjam le oficijozni »Fremdenblatt«, to židovsko glasilo, ki posebno mene napada, češ, da sem se »drznil« osumljati nepristranost vojaštva in grajal vlado, ker je ob demonstracijah rekvirirala nemško vojaštvo. Vse drugo pa ta list izpusti in previdno zamolči, zlasti sledeči točki:

Zakaj se je streljalo brez dovolitve komisarija, oziroma **proti njegovi izrečni volji** in

zakaj se ni, predno se je streljalo, opozorilo občinstvo? To se mora pojasniti, naj neoficijalni in oficijalni listi pišejo, kar hočejo! (Veliko odobravanje.)

Vojaštvo 27. pešpolka.

Kako da si jaz upam trditi, da je vojaštvo 27. pešpolka prepojeno od nemško-nacionalnih čutil? Nespametno je misliti, da bi moštvo 27. pešpolka ne bilo nemško-nacionalnega duha, posebno to moštvo, ki se rekrutira iz Gornje Štajerske, dežele najhujšega nacionalstva. (Klici: Saj poznamo Belgijce! Prostovoljci in rezervni častniki vedo povedati, kakšni ljudje so to!) Neprevidno je bilo, ponavljam, da je vlada za asistenco rekvirirala nemški polk, ko je imela drugega vojaštva dovolj na razpolago. In v tistem hipu, ko se meni od oficiozne strani očita, da osumljam nepristranost c. kr. vojaštva, v istem hipu izide komunike ministra Pradeja (Fejklici), v katerem strogo zahteva, da se mora za sodnika v zadevi izgrediv imenovati Nemec (Urnebesni klici ogorčenja), izide komunike vladnega moža, v katerem se osumlja in izreče nezaupnica objektivnosti slovenskega sodništva! (Fejklici!)

»Laibacher Zeitung«.

Kar se tiče dogodkov nedeljske noči, je najbolj značilno to, da se niti naš uradni list dozda še ni upal izreči, ali je od strani vojaštva upravičeno bilo rabiti orožje. Če bi le mogla, bi naša vlada to takoj izrekla, toda ne upa si, in to je najboljši dokaz za nas!

Naglašati je predvsem treba, **da je vladni komisar sam pustil objaviti, da se je proti njegovi volji streljalo.** To je on javno izrekel! Dve vprašnji torej stavljam:

Pokažite nam Nemca, ki je bil pri izgredivih ranjen in pokažite nam vojaka, ki je bil ranjen!

Oni pa tega niso v stanu! Vojaki so po krivici streljali, vojaki so morilci! (Viharno pritrdjevanje. Klici: Morilci!)

Prade, Mayer in gospa Lina Kreuter.

S težavo se je naše mesto pomirilo. S težavo se je potolažil vihar. Mesto je zdaj mirno in jaz sem prepričan, da odzda naprej Nemcem na ljubo nihče ne bo demonstiral. (Klic z galerije: Mayer je v kazini! Kakor bomba vpliva to na vse navzoče. Župan izjavi, da Mayerja zdaj ni v kazini. Ko je seja bila že zaključena, se je pojasnilo, da je Mayer res imel pogum v kazini provocirati, da pa je župan telefoniral takoj brigadirju, da so nesramnega provokaterja odstranili.) Prade hoče v Ljubljani provocirati revolucijo. Nemški krogi **hočejo** krvi, hočejo novih žrtev in izvestna ljubljanska nemška koterija ščuvla vlado, da bi zopet kroglje se zapičile v slovenske **brate!** (Pfuj-klici) Nemci pa bodo še po 100 letih obžalovali, da koterija vlado hujša.

Humorja je pa pri tej žalostni stvari vendarle še nekaj. Med informatorji dunajske vlade stoji v prvi vrsti neka ženska, neka smešna prikazen ljubljanska (Vseobča veselost), revica, ki je drvela na Dunaj v veliki žalosti, ker se za njeno sobo in šipe nihče ni zmenil. (Krohot. G. Turk pripoveduje med občin veselim smešne anekdote o gospej Lini.) In te stare relikvije (Burno veselje) je položil minister Prade v svojo kočijo. Res — kakor hitro se ta vtakne v kakšno stvar, postane smešna.

Nemce pa pozivljamo: Bodite pametni in ne pretiravajte! Nič se vam ni zgodilo, zato ne bodite tako neumni, da kopljete še globlji prepad med prebivalstvom obeh narodnosti na Kranjskem, in sami boste krivi, ako bo vsled tega med Slovenci različnega političnega prepričanja prišlo do »modus vivendi«. Ti strelji, ki so v nedeljo ubili dve slovenski življenji, se bodo še globlje zarili v nemško meso! (Viharno pritrdjevanje.)

Prade hoče imeti bakanale v Ljubljani. Ne bo se mu posrečilo! Ne bo se v Ljubljani drugače merilo kot v Ptuj, Celju in Mariboru! Pravice zahtevamo, ne udamo se! Še prav posebno pa se ne udamo, če na nas pridejo z Lino. (Klici: Je prestara!)

Dr. Tavčar predlaga nato sledečo resolucijo:

»Mestni svet ljubljanski zaničuje lažnjivo poročanje nemških listov o ljubljanskih izgredivih ter naglaša sponosom, da

se niti uradni tukajšnji list, niti politični komisar nista upala izreči, da je bilo streljanje razkačenega vojaštva opravičeno. Mestni svet vzdržuje svojo zahtevo po najstrožji preiskavi, katera se mora raztegniti pred vsem tudi na vojaške kroge, ugovarja slovesno, da bi se na podlagi enostranskih in nalašč protivnih informacij ošabne ljubljanske nemške koterije uvedla v Ljubljani diktatura nemškega ministra Pradeja, s katero bi se prepad med slovenskim in neslovenskim prebivalstvom še bolj poglobil; zato je pričakuje mestni svet, da bo sedaj, ko se je mesto s težavo pomirilo, srečala pamet tudi našo vlado, katero Bog obvari pred tem, da bi hotela po drugem merilu postopati proti Ljubljani, kakor proti Celju, Mariboru in Ptuj!»

Dr. Triller in dr. Majaron.

Zaradi pomanjkanja prostora ostalih govorov za danes v celoti ne moremo pripobiti, ampak podamo le temeljno misel. G. dr. Triller resno svari vlado, naj prepreči nesramno pisanje nemških listov, ker je ona prva poklicana varovati čast Ljubljane. To ne gre, da bi Nemci pljuvali na odprte grobe in vlado hoteli naščuvati, da proglasi obsedno stanje, kajti le to je njih namen. (Dr. Tavčar: Da bi nas obešali!) Predlaga sledečo resolucijo:

»Občinski svet ljubljanski pozivlja c. kr. deželno vlado, da brez odloga in z vsjo odločnostjo javno dementuje, oziroma popravi nad vse lažnjiva in namenoma izvijajoča poročila nemških listov, ker je to v interesu resnice njena dolžnost in v interesu zanesljivega pomirjenja frivolno obrekovanje slovenskega prebivalstva našega mesta neizogibno potrebno.«

Trgovcem!

Dr. Majaron se zahvali za priznanje županovo »Združenemu narodnemu odseku« in glede trgovcev nekako izvaja:

Nemški napisi so izginili z Ljubljane brez terorizma. Če ga je kje kaj bilo, je obsodbe vreden, vendar bilo je to spontanno. Mi se bomo, naj Prade brzojavlja, kar mu ljubo, tega držali: **Kdor ima slovenske napise, ta je slovenski trgovec, kdor ima nemške, je nemški, kdor ima dvojezične, ta je meč, ki na dve strani reže, in dvojeznost je največjega zaničevanja vredna!** (Urnebesni vihar pritrdjevanja.) **Mi bomo Pradeju šli celo na roko: Nemci naj nemške napise le nemudoma razobesijo!** (Ploskanje.) Občinstvo bo že vedelo, kam iti.

(Bravo-klici.) Dr. Majaron potem odločno povdarja, da mora mestna občina prva pokazati svoj slovenski značaj in odpraviti dvojezične napise! (Pritrdjevanje, ki zdaj nastane, je nepopisno. Vsklikanje, ploskanje, navdušenje kar noče pomehati.) Dr. Majaron stavi nato sledeča predloga:

»Slavni občinski svet skleni: Vele-slavni deželni odbor vojvodinje kranjske se naproša, da čimprej reši sklep občinskega sveta ljubljanskega z dne 11. junija 1907 zastran samoslovenkih uličnih napisov in mestnemu magistratu se naroča, da to nemudoma sporoči na višje mesto.«

Zastran zahvale goriškemu deželnemu zboru pa se predlaga sledeča brzojavka:

»Občinski svet ljubljanski je v svoji današnji izredni seji vzel s srčnim zadovoljstvom na znanje izraz sožalenja, s katerim je visoki deželni zbor počastil spomin naših nedolžno padlih someščanov in izreka za to najdostojnejšo zahvalo. Župan Hribar.«

× × ×

Brzojavka, ki jo je gospod župan Hribar poslal baronu Becku, se v izvirniku glasi:

Exzellenz Ministerpraesident Freiherr von Beck, Wien. Die gestern in den Wiener Blättern veröffentlichte amtliche Darstellung über die hiesigen Vorgänge von Sonntag nachts ist ebenso verfrüht, wie im Jahre 1903 der amtliche Bericht über in's Kasinokaffe abgegebene Schlüsse verfrüht war und sich als unrichtig erwies. Der Bericht über den heftigen Steinhagel ist, wie dies schon heute amtlich konstatiert sein kann, eine Fabel. Ich fühle mich für verpflichtet Eurer Exzellenz dies zu melden. Bürgermeister Hribar.

× × ×

Kakšno slovo je napravilo včeraj ponoči slovensko občinstvo Mayerju na kolodvoru.

Črna noč je vzela poročnika Mayerja iz Ljubljane — to je sporočilo, ki ga imamo za Ljubljano, plakajočo za dvema svojima sinovima! Kar pišemo, nam ni od drugod prineseno, ampak smo včeraj pri vseh teh dogodkih na kolodvoru sami bili zraven in ga ni človeka in ne oblasti, ki bi

zamogla ene same besede v tem našem poročilu dementirati.

Včeraj popoldne je Mayer imel pogum po Ljubljani provocirati. Tako dušo ima torej ta človek — če jo sploh ima — da se kaže po mestu, ki žaluje za dvema žrtvama, ki sta padli vsled njegovega povelja. Da se kaže okoli tisti poročnik, o katerega ravnanju je dejal njegov kolega, stotnik Rhigetti: »Wenn geschossen wurde, ist das eine Schweinerei!« Tisti človek, ki je dal streljati v bežeče ljudi! Pa pustimo to. Mayer torej se je včeraj ob 5. uri popoldne na Dunajski cesti pred hišo »Kmečke posojilnice« ustavil in začel neko narodno damo z zaničljivim posmehovanjem in kimanjem izzivati; češ: ali smo vas! Možakar zloglasnega spomina pa je slabo naletel. Dama odzvala se je njegovemu izzivajočemu obnašanju z večkratnimi glasnimi »fej Mayer«-klici, dokler se Mayer ni zatekel v okrilje mest, stražnika ter mu oblastno komandiral: »Arretieren sie mir sofort diese Dame!« Ker je stražnik mestni in ne Mayerjev uslužbenec, razume se, da se ni pokoril Mayerjevi komandi, temveč je damo samo prosil, da se legitimira, kar je dama seveda tudi takoj storila, v svesti si, da v Ljubljani vendar še nismo tako daleč s pravico, da bi bilo c. kr. častnikom dovoljeno slovenske dame na ulici izzivati.

Tudi v Kazini se je včeraj Mayer pri oknu kazal. Privrelo je vsled tega toliko ljudi skupaj in nastalo je tako silno ogorčenje, da se je moralo hitro kaj ukreniti, da se ne pripeti kaj usodnega. Sporočili so županu, da se nesramno fante pri oknu kaže, ta pa je takoj brigadirja obvestil. Brigadir je Mayerju ukazal, da se ima takoj goditi, da se Mayerju ukazal, da se ima takoj domov peljati, kar je ta tudi storil. Odvedel ga je stotnik gen. štaba — gotovo ne preveč častno za častnika c. kr. avstrijske armade. Za svoje provokacije jo je izkupil ob tričetrt na 12. uro na južnem kolodvoru — dovolj izkupil, kajti Mayer gotovo ni vreden, da bi se ga poštena roka sploh dotaknila!

× × ×

Kar stoji južni kolodvor v Ljubljani, nikdar ni videl na peronu takega slovesa, kakoršnega je včeraj občinstvo napravilo poročniku Mayerju pol ure pred polnočjo. Ko se je odpeljal z brzovlakom v daljno temo. 27. pešpolk si tega dogodka, kako je bil spremljan njega častnik k vlaku, pač ne bo zapisal med slavne strani svoje zgodovine.

Dogodek se je takole vršil: Večja družba nas je bila okoli 11. ponoči slučajno na kolodvoru. Jelo se je zbirati nekaj občinstva in naenkrat je začelo nekaj šumeti in in glasovi so postali vedno glasnejši, češ: Mayer pride! Nekaj strašnega se poloti ljudi. Na kolodvoru so uslužbenci bili napeti — nihče ni vedel, kaj ukreniti, nihče vedel, kaj se utegne iz tega razviti. Le izredni energiji rediteljev, ki so se spontanno iz občinstva javili sami, se je zahvaliti, da včeraj Mayerju ni bilo povrnjeno po znanem geslu iz svetega pisma starega zakona. To, da je »Pöbel«, kakor nemški listi pišejo — to ljudstvo, ki se je včeraj zadrževalo, da Mayerja ni na licu mesta s prsti in rokami zadušilo! To so junaki, ki se tako znajo brzdati — bolj junaki kot tisto fanté, ki je dalo streljati!... Ljudje radovedni hitijo iz perona proti izhodu. Tu pa se že vse blišči orožniških bajonetov in prikažejo se rmeni znaki 6 častnikov 27. pešpolka. Ljudstvo je nehoté se pomaknilo nazaj na peron. Prihrdral je brzovlak. Zdal pa pride skozi uhod (glavni) 20 orožnikov z nasajenimi bajoneti — tako častno stražo je imel poročnik c. kr. 27. pešpolka! Toda ljudstvo je samoizsebe napravilo nekaj, kar ni oborožena sila pričakovala — naredilo je špalir, za katerim se je postavilo večinoma orožništvo. Orožnikom je klicalo: Nič se mu ne bo zgodilo, samo pogledati ga hočemo, videti njegov obraz! Vse nemo. Kar pride Mayer in žalostna predznost mu seva iz oči — ne, ta človek, smo si mislili takoj, ne more biti čisto pri pravi pameti. Za njim pet častnikov. Prepadeni uzro špalir. Komaj ga prekoračijo in stopijo do ograje, (vlak je stal na 1. prog) ljudstvo vzkipi v strahotnem gnjevu. Bati se je bilo nekaj groznega.

Neki orožnik zašepeta g. Terseglavu na uho: »Za božjo voljo, mirite — drugače teče kri, ker imamo najstrožje naloge.« Medtem pa so že Ivan Štefe, zbornični svetnik Kregar in inženir Podkrajšek z veliko energijo ustavili ljudski tok. Iz brzovlaka je vse prihitelo gledat neposni prizor. Orožniki so stali nepremično, marsikomu se je tresla ob bajonetu roka, da bi ga zasadi, toda poveljništvo orožniške eskorte je hvala bogu včeraj bilo v rokah pametnega moža. G. Štefe se je postavil pred častnike — v zahvalo ga je neki častnik dregnil, za kar se pa ni zmenil — potegnil trobojnico iz žepa in zagromel: V

imenu te trobojnice mirujte! To je znamenje rediteljskega odbora. Toda kakor orkan je zabučalo okolu: »Mörder!« Strašni vzklik, ki se ravno v nemščini čuje tako grozno, je odmeval po peronu in se vzdigal v zrak dalečnaokoli. Urnebesni vzkliki so se vrstili: »Mörder!«, »Lotterbube!« »Schandbube!« »Schuft!« »Schwein!« in nešteto drugih. Mož se ni ganil. Častniki smrtnobledi. Poročnik Korody je kar hropel jeze. Oči so se mu bliskale, roke v žepu so se nervozno gibale, kar pristopi k stotniku Praxmarerju g. Terseglav, ki ga iz svojega službovanja dobro pozna in ga prosi, naj pomirjevalno vpliva na kolege, ljudstvo da bodo že reditelji popolnoma potolažili. Vsa čast g. Praxmarerju — vzlic silnemu razburjenju se je premagal in storil tako, sploh se jako korektno vedel. Druge častnike pa so prehajala čudna čustva — prijetna gotovo nobena razun tega, da so se čutili varne — pod senco orožniških bajonetov. Najbolj hladnokrvnen se nam je zdel nadporočnik Novy. Eden je izkušal na silne vzklike: Mörder! reagirati, pa so ga drugi poučili, da se tukaj sploh nič reagirati ne da. Mayer je zakričal orožniku, ki je stal poleg njega: »Verhaften sie diesen Mann!« Orožnik pa se ni zmenil, ker je pametni mož pač vedel, do kakšnih posledic bi bilo kaj takega znalo privedi. Mayer, ki je pred tremi dnevi dal streljati na »feiglinge« in na »halbwüchsige Burschen«, se je zdaj blamiral pred orožniki. Mayer, ako res umeje svojo čast in dolžnosti svoje kot c. kr. avstrijski častnik, v taki situaciji ni imel pravice orožnika klicati na pomoč, temveč potegniti bridko sabljo in si polskati takozvanega viteškega zadoščenja na gorejšnje vzklike! Tako pa je končno moral zbežati sramotno in kupé in celo pet kolegov in 20 orožnikov zanjga ni moglo nič storiti! Ko je stopil v kupé, je ta človek še zažugal z roko! Kdor hoče priče za to, naj se potru-di v naše uredništvo! Brzovlak se je jel pomikati naprej! In sledil je trenutek, ki bo nepozabno vtisnjen v spomin vsakomur, ki ga je videl! Iz ljudskih src in grl je zadonel z neizrečno silo proti nebu vzklik: »Mörder!« Odmevalo je »Mörder!«, nešteto krat se je ponovil, ko je vlak že bil daleč iz kolodvora. Mörder, Mörder! Schuft! Baraba! Schandbube! Nemo so stali orožniki, nemo so nato odšli častniki. Res lepo slovo častniku belgijskega pešpolka, krivdorek, ki ga v vsej njegovi grozoti čuti le, kdor je sam bil poleg! 27. polk — ponosen si lahko na svojega poročnika — maščuje pa naj se nad njim pravični Bog, ki je v njegovih rokah vsa sodba.

Poročnik Mayer in pričevanje vojakov.

Poročnik Mayer je po demonstracijah izpraševal svoje vojake, koliko strelav so oddali: »Eden mu je odgovoril: t r i.« Also si sind der Mann, der Schnellfeuer gegeben! Wenn sie verhört werden, sagen sie es ja nicht!«

× × ×

Deželni predsednik baron Schwarz

se je izjavil včeraj poročevalcu »N. Freie Pr.« rekoč: Poročilo, da sem v ponedeljek zopet izročil policijsko oblast županu Hribarju, ni resnično. Po demonstracijah v petek in soboto sem sam vodil vzdrževanje javnega miru in reda na ulicah v Ljubljani s pomočjo vojaštva, orožnikov in mestne policije. Te razmere so še danes, in orožniške straže še danes hodijo po ulicah. Govorica, da sem izročil policijsko oblast županu Hribarju, je morda nastala, ker se je vojaštvo umaknilo z ulic v vojašnice. To pa se je zgodilo, ker je župan Hribar zagotovil vzdrževanje miru. V resnici pa vojaštvo oskrbuje policijsko oblast, v kolikor je potrebna za javni mir. S tem pa odpade tudi očitjanje Nemcev proti nam. Nobene ovire ni, kdor hoče zopet razobesiti nemški napis. Tiste nemške trgovce, ki hočejo napraviti nemške tvrde in napise, bodo varovali lastneni organi. Vojaštvo je še vedno pripravljeno v vojašnicah. Sedaj je mir v mestu in upati je, da se nemiri ne bodo ponavljali.

Ljubljanski trgovci in obrtniki!

Vsenemški minister Prade meni, da naj se zopet razobesijo v Ljubljani nemški napisi. To je sicer lahko njegova pobožna želja, a do naših tabel nimo nobenih pravic, ker vsakdo lahko razobesi tablo, kakršno hoče. In če hodijo žandarji po mestu in silijo ljudi za nemške napise, je to protipostavno. V Ljubljani ostanjejo samoslovenski napisi! Trgovci in obrtniki pa, ki se boje slovenskega denarja in žele, da bi pri njih kupoval minister Prade, naj razobesijo nemške napise! Združeni Slovenci.

Deputacija združenega narodnega odbora.

je danes oglasila se pri g. deželnem glavarju, dvornem svetniku Šukljeju v zadevi samoslovenskih uličnih napisov. G. deželni glavar je obljubil v prihodnji seji deželnega odbora to stvar rešiti.

G. deželni glavar je obljubil deputaciji tudi primeren prispevek za ranjence in za spomenik nedolžnim žrtvam.

Pešpolk št. 17. v Ljubljani.

Štiri stotnije 17. pešpolka so se danes ponoči pripeljale v Ljubljano. Pričakujemo še cgrske »Leibgarde«.

Popoldne se nam poroča: Vseh došlih vojakov 17. pešpolka je 500. Vsak mož ima 100 ostrih patron. 22 častnikov ložira v »Unionu«, moštvo pa v vojašnici 27. pešpolka.

Nemško orožništvo v Ljubljani.

Včeraj in predvčerajšnjim je prišlo semkaj spodnje in zgornje-avstrijsko, tedaj nemško orožništvo. Kako bodo ti ljudje z občinstvom občevali, tega mi ne razumemo. Slovenski orožniki so bili poslani v druge kraje po deželi!

Nemško gledališče v Ljubljani

Je vsled dogodkov zadnjih dni prišlo v silno zadrego. Nemški gledališki ravnatelj Wolf je izjavil, da bo razveljavil kontrakte z nemškimi igralci in igralkami, ker imajo ti težave dobiti stanovanje.

Slovensko glasbeno društvo »Ljubljana« je določilo za spomenik Lundru in Ada. miču 100 K.

Naval na Kranjsko hranilnico

Je vsak dan večji. Ko je včeraj zazvonilo poldne, ostalo je še kakih 15 strank, ki niso prišle na vrsto. Neka ženica iz Notranjskega je imela sedem knjižic. Ko ni dobila denarja, je začela jokati, češ, da ji nočejo »dati«. Stranke le dvigajo. Kakor se sliši, se je včeraj dvignilo okoli 250.000 kron in mnogo denarja je naprej odpovedanega za 1. oktober. Ker je Kranjski hranilnici kontokorent pošel, dobila je nov kredit pri avstro-ogrski banki. Opozarjamo one ljubljanske narodnjake, ki še vedno podpirajo po Kranjski hranilnici »šulferajn«, da store svojo narodno dolžnost tudi oni.

Uprava Kranjske hranilnice je nastavila danes v veži svojega zavoda neko 60-letno ženšče, ki prosi stranke, da naj za »božjo voljo« nikar ne dvigajo denarja, češ, saj ni tu nikake nevarnosti za Vaše vloge. Strank je zopet vse polno, ki so prišle po svoj denar. Uradniki se silno jeze, marsikatera stranka je surovo nahruta.

Slovensko ženstvo ljubljansko

brez razlike strank pripravlja peticijo na ministra Praška v zadevi ljubljanskih krvavih dogodkov 20. sept. **Pozivljamo in prosimo vse slovenske žene in dekleta, naj podpišejo to peticijo.** Pole za podpis so razgrnjene v »Narodnem domu« vsak dan od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

Sožalje hrvaške mladine.

Iz Pazina nam je došla brzojavka: Izrazujemo iskreno sožalje nad padlimi nedolžnimi žrtvami. Slava jim! Hrvaško-slovenska mladina.

Poročniku Königu

je sodnijsko odpovedano stanovanje.

»Es ist eine Schweinerei, dass geschossen wurde.«

»Tagespost« je bila silno jezna na »Slovenca«, ki je priobčil, da je neki stotnik dejal v nedeljo zvečer: »Es ist eine Schweinerei, dass geschossen wurde.« »Tagespost« je trdila, da si je »Slovenec« to izmisliš. Sedaj se nam poroča uradno: **Uradno se je konstatiralo, da je stotnik 27. pešpolka, Righetti, ko je v nedeljo zvečer po usodnem dogodku stal pri vojaškem preskrbavališču med častniki, ki so bili v službeni opremi, dejal: »Es ist eine Schweinerei, dass geschossen worden ist.«**

Po pogrebu na kolodvoru.

V torek zvečer se je zbralo na južnem kolodvoru čez dvajset pevcev, ki so v slovo odhajajočim udeležencem pogreba nesrečnih žrtev zapeli lepe navdušujoče pesmi. Odhajali so Notranjci, Celjani in udeležniki iz zelene Stajarske, Vrhnjani in Gorenjci. Vsi navzoči so bili ene misli ter peli v lepi slogi »U boj!«, »Lepa naša domovina«, »Slovenec in Hrvat«, »Iz bratskog sagrljaja«, »Hej Slovani!« in druge himne.

V poročilu o pogrebu

so bili med zastopstvom S. L. S. pomotoma izpuščen deželni in državni poslanci dr. Ignacij Žitnik, Fr. Demšar in J. Pogachnik ter deželni poslanec J. Mandelj.

Mihael Golovšek,

ki je bil v nedeljo smrtno ranjen, je jako miren in priden fant. Šel je na kolodvor čakati svojo sestro, ki služi v Ljubljani in je šla v nedeljo k starišem na deželo, ter se imela vrniti z večernim vlakom. Sestra je prinesla ljubljensmu bratu z doma košek grozdja, a ga je našla ustreljenega.

Plemenita slovenska žena.

O smrti strojnika Lundru se nam poroča: Prva, ki je ubogemu Lundru podelila

pomoč, je bila gospa Margareta Bizil, so-proga gostilničarja »pri Kolovratu«. Ona mu je tudi svetica ob njegovi zadnji uri in ga pričakovala z blagoslovljeno vodo. Hvala ji za to! Ta gospa daje sedaj tudi hrano ubogemu slovenskemu dijaku, kateremu je nemška obitelj Baumgartner odpovedala hrano.

Maščevanje nad slovenskimi enoletnimi prostovoljci.

Piše nam sotrudnik »Slovenca«: Nemški oficirji so se začeli kruto maščevati nad slovenskimi enoletnimi prostovoljci. Nekemu prostovoljcu so prisodili zapor, češ, da ni prišel ob določeni uri v službo, odgovoril je, da sploh ni bil obveščen, da ima službo. Odgovorilo se mu je, da se ga je iskalo v stanovanju in ker ga ni bilo doma, naročilo se je njegovi gospodinj. Ko je vprašal, kake ženske so naročili, reklo se je, da neki 30letni. — Jaz sem danes povpraševal v hiši, kjer stanuje in dognal sledeče: 1. Prebivalci pričajo, da je bil cel popoldan doma v sobi in igral z nekim tovarišem violino. 2. Da celo popoldne ni bil nobenega vojaka v hišo. 3. Da v hiši ni nobene ženske, ki bi se ji dalo soditi, da je 30letna. Njegova gospodinja, sključena ženica, že ni daleč od 70tih. V hiši sem našel otroke in ženske, ki so že videle Abrahamova leta.

Slovenski enoletni prostovoljci nemškega pešpolka št. 27 morajo čutiti še slednje maščevanje svojih zagrizenih predstojnikov. Z današnjim dnevem se morajo vsi eksternisti preseliti v vojašnico, kjer bodo morali do 30. t. m. prenočevati. S tem hoče gosp. polkovnik Radičević doseči, da ne bi se prehitro izvedele lepe reči, ki so se godile v vojašnici od dne 20. septembra naprej! Da nič ne bo dosegel, se samoposebi razume...

Knezoškoč

je pisal grofu Barbotu iz Goričan pismo, katerega priobčujejo nemški listi. V pismu obsoja demonstracije. Pismo je očitno bilo pisano pred nedeljskimi dogodki. Razdejanje seveda obsoja vsak objektivno misleč človek.

Pogovor z županom Hribarjem.

Poročali smo, da je neka dunajska korespondenca imela te dni pogovor z županom Hribarjem. Župan Hribar nam danes poroča, da ni rekel, da pod baronom Heinom ni bilo nikakih izgreodov, rekel je le, da ni bilo izgreodov, ki bi imeli tako resne posledice. Tudi ni rekel, da so udeležniki z dežele prišli k pogrebu, rekel je le, da je bilo po deželi tako razburjenje, da se je govorilo, da se bo šlo z revolverji v mesto.

Po Ljubljani semintje.

V Zatiških ulicah zvečer bilo je mnogo razburjenja. Okolu ¼ na 10. uro se je ondi zaslisl silen jok. Pri Paulusovi hiši se je razstrelila popolnoma nenevarna velika pokalica iz smole in smodnika. Bilo je silno vrišča. Nekateri so mislili, da je nekdo iz okna streljal, pa so se kmalu pomirili, ko so videli, kaj je bilo.

Danes zjutraj ob ¼9. uri je pripeljal izvošček na vojaško krajevno poveljništvo v Lingarjeve ulice št. 1 ritmojstra Schreiberja. Ko je zahteval svoje plačilo za vožnjo in tričetrturo čakanje, je začel omenjeni upiti nad njim »Verfluchtes, elendes Schwein!« To je pač olik nemškega častnika. Pozivamo izvoščeka, naj se oglasi v našem uredništvu!

Danes zjutraj okolu ¼ na 8. uro sta prišla dva nemška kulturonosca »Pod trančo«. Eden izmed njiju je bil tako predrzen, da je imel pripet na prsih turnarski znak. Ko ga neki gospod vpraša, kaj da ima ta znak pripet, se je mladič zadril: »Was! Turnerabzeichen!« ter posegel z roko zadaj za pas, gotovo za revolver, ter odšel po Mestnem trgu na magistrat. V magistratni veži si je odpel turnarski znak. Gotovo je šel na magistrat po orožni list, da bo lahko streljal!

Nemški trgovci po Ljubljani jako malo prodajo. Nekatere velike nemške trgovine niso včeraj skupile nad 70 kron, nekatere celo samo po 10 kron, da nekatere so bile popolnoma prazne in so izkupile samo po par vinarjev.

K Seidlnu sta prišla včeraj v restavracijo izzivat dva narednika pešpolka 27. Opozarjamo vojaško oblast, naj tem ljudem prepove izhod!

Gostilne in kavarne

bodo danes odprte do 11. ure zvečer. Jutri nastopi normalna policijska ura in se bodo gostilne zapirale ob 12., kavarne pa ob 2. uri zjutraj, ako danes ponoči ne bo nobenega izgreoda.

Izpred sodišča.

Belgijci pred civilnim sodiščem. Danes dopoldne se je vršila pred ljubljanskim okrajnim sodiščem obravnava vsled

tožbe Fr. Šusteršiča, lastnika gostilne pri »Slepem Janezu«, proti upravni komisiji pešpolka Leopold II., kralj belgijcev št. 27 za odškodnino 54 K 20 v. Stvarni položaj je ta: Dne 24. julija t. l. je prišel polkovnik pl. Radičević k »Slepemu Janezu« naročit kosilo za častništvo (50 do 60 oseb), češ, da se bodo v bližini vršile dne 7. avgusta vaje. Glede podrobnosti naročil pa je rekel polkovnik, da pride še posebej povedat častnik. Dne 4. avgusta je res prišel častnik 27. pešpolka k »Slepemu Janezu«, s katerim se je lastnik gostilne dogovoril glede vseh podrobnosti. Gostilničar je pripravil vse, ali dne 7. avgusta pride ob ¼9. uri zjutraj polkovni trobentač odpovedat kosilo, ker je deževalo. Gostilničar ni mogel spraviti pripravljenih stvari v denar, kakor kruha, prikuh in mesa, in se mu je del teh stvari pokvaril, da znaša njegova škoda 54 K 20 vin. Pri obravnavi, ki jo vodi sodni tajnik g. Žebre, sta osebno navzoča tožnik Fran Šusteršič in polkovnik pl. Radičević. Po prečitaju slovenske tožbe vpraša sodnik polkovnika, ali je razumel tožbo, kar ta potrdi, rekoč, da sicer ne govori slovenski, pač pa hrvaški. Na pripombo sodnikovo, da lahko izpove hrvaški, pravi polkovnik, da rajši odgovarja nemški. Izpove, da bi bil pri dotičnih vajah en bataljon nameščen v Medvodah, eden na predstražah in le dva v taborišču v bližini »Slepega Janeza«. Dogovoril se je res z gostilničarjem zaradi kosila za častnike (približno 45 oseb), ne pa za moštvo, pač pa da je dovolil gostilničarju, da napravi kantino za moštvo. Poslal je slovenski govorčega poročnika Arkota, da se natančneje dogovori z gostilničarjem. Ker je od 6. na 7. avgusta ponoči deževalo, je dne 7. avgusta odpovedal vajo ter potem poslal polkovnega trobentača k Šusteršiču, da odpove obed. Pozneje da je ponujal Šusteršiču v pisarni odškodnino 20 K, ko je leta že enkrat na Dobrovi govoril z njim in ga vprašal, ali ne bo one vaje v njegovi bližini. Seveda bi bil Šusteršič precej zaslužil, kajti: Bekanntermassen verzehrt das Regiment sehr viel, wofür der Kantinner Gorše, der nichts gehabt, jetzt aber ein gemachter Mann ist, den besten Beweis liefert. Die Leute verzehren viel, weil sie viel Geld haben!« (Ta-le »verzehrt sehr viel« je zelo značilen; morda velja tudi za dneve od petka do nedelje?! Op. poroč.) — Šusteršič trdi, da se mu je reklo, da pride 50—60 častnikov in 6—700 moštva. Meso je naročil iz Spodnje Šiške in ga dobil že ob 7. zjutraj. Kruh, prikuho, močnate jedi, vse je imel že pripravljeno. Ob ¼9. se je šele obed odpovedal. Nerazrezano meso je vrnil mesarju, drugo pa, razrezano meso, kruh, močnate jedi, sir, je moral za polovico cene oddati sosedom, ali pa se mu je pokvarilo. Poročnik Arko ga je zagotovil, da vojaštvo pride ob vsakem vremenu. Zanika, da bi mu bil polkovnik ponujal 20 K odškodnino, pač pa poročnik Arko dne 15. avgusta. Se ne poravnava in tudi ne popusti nič, ker je zaračunal le resniško škodo. Polkovnik ga vpraša, ali je bil vojak, kar Šusteršič zanika. Polkovnik nato pravi, da bi bil moral vedeti, da se nočne vaje ne vrše ob deževnem vremenu, saj sedaj v mirnem času ne, in da vsled tega ni bilo treba pripravljati obeda. (Pa res hudo »šparajo« te »biedere« knedelfreserje, menda zato, da ne omagajo v boju proti nedolžnemu občinstvu! Pri drugih polkih se ne boje tako hudo dežja. Op. por.) Na vprašanje sodnikovo, ali bi morda polkovnik po tožitelju zahtevano svoto plačal brez nadaljne obravnave, izjavi polkovnik, da pošlje zahtevano svoto tožitelju po pošti. Tako je bila stvar poravnana. — Jako oblastno je že celo dopoldne postopal okrog sodišča polkovni trobentač, rodom Hrvat ali Srb, kateremu ni bilo nikakor všeč, da se je stvar poravnala brez njega, češ, da bi bilo vse drugače, ako bi bil on izpovedal, da bi tožitelj ne bil dobil nič, da je ta lagal itd. Mož se je pač temeljito nalezal — belgijskega duha.

Dnevne novice.

Ljubljanski Nemci so imeli danes sejo. Čuje se, da nemški trgovci nameravajo znižati cene blagu ter da jim je »Kranjska hranilnica« obljubila pomoč.

Rekvijem za nedolžnima žrtvama ima slovensko ženstvo v petek, dne 25. t. m., ob 10. uri dop. v stolni cerkvi.

Pevska šola S. K. S. Z. se otvori prihodnjo soboto ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih, Frančiškanske ulice.

+ **V Kočevju napadeni in pobiti slovenski otroci.** Dečka železniškega uradnika v Kočevju so šolski tovariši pobili s kamenjem. Napadeni so bili tudi drugi otroci. Taka kultura se vceplja v mlada srca Kočevjarjev. Istemu uradniku so napisali na kuhinjska vrata: Nieder mit den krainerischen Schweinen.

+ **Osebna vest.** G. cand. prof. Adolf. Robida je imenovan za suplenta na Frana Josipa gimnazijo v Kranju.

— **Silno slabo vest** imajo celjski nemški prvaki. »Deutsche Wacht« poziva celjske Nemce, naj molče o dogodkih preteklih tedne in ne samo po gostilnah, ampak tudi v svojih stanovanjih molče o dogodkih. Tako »Deutsche Wacht« jasno priznava — nemško lopovstvo!

— **Umirovljeni polkovnik Palč, 17. pešpolka,** praznuje danes v Spodnji Šiški pri Ljubljani 80-letnico svojega rojstva.

— **Požar pri kandijskem županu gospodu Zurc-Štemburju.** Po neprevidnosti dimnikarja, ki je pustil vrata dimnika odprta, bi v torek popoldne ob dveh ogenj skoraj upepelil kandijskemu županu gospodu Zurcu, po domače Štemburju, vso domačijo. Ogenj je švignil čez odprta vrata dimnika v podstrešno tramovje, ki je bilo takoj v ognju. Prestrašenim domačim so prvi pomagali zidarji g. Minissinia, ki so delali v bližini, sosedje in dijaki. Dokler ni prišla požarna bramba, so se odlikovali najbolj dijaki, od katerih omenimo posebno osmošolca Jožefa Gregorca, ki je na najbolj eksponiranem kraju neumorno delal in gasil. Požarna bramba iz Novega mesta je bila v jako kratkem času na mestu ter kmalu udušila plamen. Na eni strani je pogorelo skoraj vse podstrešje tako, da ima g. Zurc škode do 800 K, ki je pa pokrita z zavarovalnico.

Ljubljanske novice.

Ij **Prvi nastop koncertnega orkestra,** ki bi se v obliki ljudskega koncerta imel vršiti dne 27. t. m. v »Unionu«, se je vsled javnega žalovanja preložil na četrtek, dne 1. oktobra, ob osmih zvečer.

Gospod Bogdan pl. Vulakovič, I. bariton slov. opere, je pravkar dovršil osem večerov trajajoče gostovanje na kr. pozorištu v Belgradu ter je danes nastopil pri našem gledališču svoje mesto. Bival bode stalno v Ljubljani. Gosp. pl. Vulakovič je bil desle I. bariton v Požunu in v Zagrebu.

Ij **Nevarna igrača.** Včeraj je devetletni Otomar Ogrin na vrtu na Grubarjevem nabrežju napolnil steklenico z živim apnom in vodo, ter jo zamašil. Steklenica je eksplodirala in je steklo odletelo dečku na vrat in ga poškodovalo, razstreljeno apno mu je pa brizgnilo v oko.

Ij **Orožništvo** je aretiralo v Železnikih pobegelega prisiljenca Franceta Špička. In ga oddalo nazaj v prisilno delavnico.

— **Darovi. Slovensko izobraževalno društvo** v Vodmatu (Ljubljana) daruje 20 kron za obmejne Slovence namestu venca na gomilo nedolžnih žrtev v Ljubljani.

Telefonska in brzojavna poročila.

OBSTRUKCIJA V ČESKEM DEŽELNEM ZBORU.

Praga, 24. sept. V češkem dež. zboru so danes zahtevali Nemci od višjega dež. maršala, naj odstavi z dnevnega reda današnji dnevni red. Ker tega ni storil, so Nemci pričeli z obstrukcijo in niso pustili govoriti čeških govornikov. Višji d. maršal je zapustil svoj sedež in šel iz dvorane. Nemci so dalje razgrajali. Češki poslanci so zasedli estrado, nakar je višji dež. maršal zopet zasedel svoj sedež. Nemci so prodirali proti njemu, bili po pulnih, metali nanj akte. Višji dež. maršal je izjavil, da so ti dogodki nevredni dež. zbora in je zaključil sejo. Prihodnja seja jutri.

Praga, 24. sept. Nemci so v deželnozborni seji vse razbili, metali so črnilo, razbili pulte, višjega deželnega maršala kneza Lobkovicu so potisnili iz dvorane.

KOLERA V BUDIMPEŠTI.

Budimpešta, 24. sept. Tu je umrl 72-letni nočni stražnik Filip Kalka na sumljivih simptomov. Njegovo truplo raztelesijo, da doženejo, ali je bila kolera ali ne.

BECK PRI CESARJU.

Dunaj, 24. sept. Cesar je sprejel Becka ter je z njim konferiral o tekočih zadevah tudi v Ljubljani.

GRADEC IN LJUBLJANA.

Gradec, 24. sept. Tu Nemci pripravljajo veliki protestni shod proti dogodkom v Ljubljani. (Kaj pa ptujski in celjski dogodki? Ur.)

HRVATJE ODPOVEDALI GRAŠKEMU ŠPORTNEMU KLUBU.

Zagreb, 24. sept. Dne 4. oktobra priredi tukajšnji akademski športni klub veliko športno priredbo ter je povabil tudi graški klub atletov, kateremu je pa včeraj z ozirom na dogodka v Ljubljani odpovedal udeležbo.

ROPARSKI UMOR PRI KOPRU.

Trst, 24. sept. Na cesti v Koper je bil umorjen in oropan lesni trgovec Andrej Rupnik. O krivcih ni sledu.

KATOLIŠKI TELOVADCI V VATIKANU.
 Rim, 24. sept. Včeraj so v Vatikanu telovadila katoliška telovadna društva iz Francoske, Belgije, Irske, Kanade in Italije. Telovadci so defilirali pred papežem.

KOLERA V PETERBURGU.
 Peterburg, 24. sept. Gojenci kavalerijske kadetne šole so zboleli na koleri. Zavod so zaprli. Zdravnik dr. Kellermann je hotel v neki cerkvi predavati o koleri. Občinstvo je napolnilo cerkev ter razgrajalo, češ, da hočejo zdravniki delati s koleri kupčijo. Zdravnik se je moral umakniti.

VELESRBSKA AGITACIJA.
 Zagreb, 24. sept. V Perni je aretiran in pripeljan v Zagreb učitelj Dušan Trbuhovič.

Sarajevo, 24. sept. Bralno društvo v Doljni Tuzli je razpuščeno. Obdolženo je velesrbske agitacije.

100 VOJAKOV DEZERTIRALO.
 Irkutsk, 24. sept. Tu je dezertiralo 100 vojakov.

Listnica uredništva.
 Izjavljamo, da nam gosp. Anton Piščanec ni pisal niti vrstice o pravdi med trž. posojilnico ozir. Balkanom in g. Dolničarjem. Dotično poročilo nam je došlo iz Ljubljane, od strani, ki razmere dobro pozna.

Napake v dijeti odstranja Rogaški „Styria-vrelec“ (medicinalna voda). Za vino, konjak itd. se priporoča „Templjev vrelec.“

Meteorološko poročilo.
 Višina n. morjem 306,2 m, sred. zračni tlak 736,0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celsiju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm
23	9. zveč.	736,7	11,1	sl. svzh.	jasno	
24	7. zjutr.	36,8	5,0	brezvetr.	megla	0,0
	2. pop	36,3	17,5	sl. jug	pol. obl.	

Srednja včerašnja temp. 11,5°, norm. 13,8°

Mesarskega pomočnika
 in dva vajenca
 sprejme takoj **Ivan Košenina**, mesar, Ljubljana. 2371 1

Glavna zaloga:
lekarna Ub. pl. Trnkóczy
 :: Ljubljana. ::

Primarius dr. V. GREGORIČ
 Ljubljana

kronska ☐ ☐
ustna ☐
voda

EUODIN (Zakonito zavarovan.)

Specialiteta za kadilce. ☐
 10 do 15 kapljic v kozarec vode. ☐
 Cena 2 kroni.

Glavna zaloga:
lekarna Ub. pl. Trnkóczy
 :: Ljubljana. :: 1898 38

Rahitis.

Najbolje koncentrirana redilna sredstva, ki se nahajajo v SCOTT-ovi emulziji, rede kosti, jih napravijo trde in ravne in omogočijo hitri razvoj zdravega mesa. ::

Splošno zdravje
 se kmalu povrne in otroci, ki trpe na tej bolezni, postanejo zdravi in močni, kakor vsi drugi. 2249 1

Cena originalne steklenice
 - 2 K 50 vin. -
 - Dobi se v vseh lekarnah. -

Zahvala.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja in sožalja ob smrti našega iskreno ljubljenega soproga, očeta, brata itd. gospoda

Karola Šasela

Izrekamo tem potom srčno zahvalo vsem sorodnikom prijateljem in znanecem osobito pa č. gosp. domačemu župniku Henriku Bukovcu za obilne obiske za časa bolezni, dalje slavni požarni brambi, pevcem in c. kr. uradnikom in sploh vsem, ki so v tako mnogobrojnem številu spremlili dragega pokojnika k večnemu počitku in s tem tolažili našo neutešljivo žalost.

Mokronog, 18. septembra 1908.

Žalujoča soproga in otroci.

Učni in vzgojevalni zavod za deklice, „šolskih sester“ v Trstu
 ulica P. Hesenghi šte. 14.

Žurjstna lega, krasen razgled na Adrijo in okolico, čist zrak, prostoren vrt, novo moderno opravljeno poslopje, električna razsvetjava, parna kurjava, kopališče, telovadnica. 2286 14-10

V šolskem letu 1908/9 se otvori poleg ljudske šole in trgovskega tečaja

prvi in tretji razred dekliškega liceja in gospodinjska šola.

Žrana in stanovanje mesečno 60 K; deklice, ki so samo čez dan v zavodu 24 K. Šolnina za ljudsko šolo in trgovski tečaj po 10 K, za licej 16 K, za gospodinjsko šolo 20 K.

Začetek šole 1. oktobra.

Zahvala. 1-1

Društvo tiskarjev na Kranjskem zahvalja tem potem vse prijatelje društva, korporacije in skupine, ki so spremlili k zadnjemu počitku žrtvi, katerih ena je bil naš dragi tovariš, član

Rudolf Lunder.

Istotako iskreno zahvalja društvu vse one, kiso počastili spomin s tem, da so poklonili vence v znak sočutja in protesta ali sicer sodelovale pri pogrebu.

V Ljubljani, 24. septembra 1908.

Dva soda po 30 hl

prav dobro ohranjena ima na prodaj **J. ZORMAN**, trgovec z vinom, Spodnja Šiška št. 91 pri Ljubljani. Telefon št. 263. 2375 4 1

**V tivolskem gradu se odda-
 ste takoj**

2 sobi z balkonom
 solidnemu gospodu. 2377 2-1

Jesenske kakor zimske obleke
 površnilke, suknje in dežne plašče za gospode in dečke po izredno nizkih in stolnih cenah priporoča

konfekcijska trgovina A. Lukić
 Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Najnovejši pariški in dunajski modeli za dame in deklice

Oton Guzelj
Albina Guzelj roj. Deisinger
 poročena.

Škofja Loka, dne 21. septembra 1908.

Zabavne vožnje po morju s „Thalia“.
 parnikom avstr. Lloydja v Trstu.

Potovanje X. združeno z zabavnim in poučnim potovanjem za častnike. Iz Trsta med 8. in 29. oktobrom čez **Krf, Malta, Tunis, Alžer, Tanger, Gibraltar, Cagliari, Neapel, Trst.** Prospekti in priglasila pri mejnar. transp. družbi na Dunaju I., Walfischgasse 15, in pri glavni agenturi avstr. Lloydja, Dunaj I., Kärntnerring 6.

Potovanje XI. Zdravniško naučno potovanje med 10. novembrom in 4. decembrom 1908 po **Adriji**, katero priredi „Zveza zdravnikov v Karlovih varih“. Priglasila sprejema dr. Hugon Stark, Karlovi vari.

Prospekti pri glavnem zastopstvu avstrijskega Lloydja na Dunaju I., Kärntnerring 6.

Jesen in zima 1908.

Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Moška konfekcija:	Deška konfekcija:	Damska konfekcija:	Dekliška konfekcija:
Čez 2500 oblek od K 8- napre	Čez 1800 oblek K 3-90 naprej	Jesen. in zimske obleke . . . od K 10- nap,	Velika izbira oblek, paletotov, dežnih plaščov in zimskih sukenj.
1500 površnikov in zimskih sukenj 12- .	500 plaščov s kapuco . . . 3-90 .	Jesenska in zimska jopice . . . 4- .	
200 plaščev 7- .	250 površnikov in zimskih sukenj 8- .	Jesenska in zimska krila . . . 3-90 .	
300 kožušnih sacco s krznastim ovratn. 16- .		Jesenski in zimski ranglani . . . 6- .	
2000 suknjenih hlač . . . 3-90 .		Jesens. in zimski paletoti . . . 8- .	
		Dežni plaščki s kapuco . . . 7- .	
		Suknene in delainove bluze . . 3-90 .	

V zalogi je čez 1000 velour-klobukov po K 5-80 in čez 5000 klobukov in kap od 1 K naprej.

Dr. Lueger o Ljubljani.

V dunajskem mestnem zboru sta v torek ob 6. svetnika Reininger in Angeli vprašala župana dr. Luegerja, ali hoče izraziti žalost in ogorčenje, ker so Slovenci v Ljubljani pobili šipe pri kazini, tisti Slovenci, za katere so tudi Dunajčani nabirali darove ob potresu. Župan dr. Lueger je jako taktično odgovoril na to interpelacijo, rekoč: Ta interpelacija ne spada v delokrog obč. zastopa. Jaz obžalujem narodnostne boje najodločneje. Vendar pa sodim, da ni dobro, olje ulivati na žrjavico. Posebno pa prosim, da dobrih del usmiljenja ne spravljate v zvezo z narodnimi boji. Mi smo nabirali darove za Ljubljano iz dobrega srca, in to ostane. Jaz nočem nobenega Slovenca ponemčiti, nobenega Nemca posloveniti. To pa hočem, da bi se vendar enkrat sprijaznili vsi narodi v državi in se izpolnijo želje našega vladarja, da zavladal mir in red v naši domovini. — »Deutsches Volksblatt« pa seveda ni zadovoljen s tem primernim odgovorom.

Razburjenje na deželi.

Demonstracije v Novem mestu.

V Novem mestu vlada veliko ogorčenje radi dogodkov v Ljubljani. Celo mesto je zavito v žalne zastave, tudi Nemci so jih razobesili, a morali zopet nazaj zviti. V Kandiji je ni skoro hiše, kjer bi ne visela žalna zastava. V torek zvečer je čakala čez 300 oseb broječa množica novomeške »Sokole« in drugo občinstvo, ki se je udeležilo pogreba žrtv ljubljanskih vojakov nasilnosti. Odvetnik dr. Schegula je na čelu Sokolov pozdravil množico in naznanil, da se je pogreb v Ljubljani izvršil popolnoma mirno. Opomin je navzoče, naj dostojno po mestu demonstrirajo in nikar ne napadejo dejansko nemških hiš. Demonstrantje so zapeli »Lepa naša domovina« in »Hej Slovani«, nakar se je med živio-klici začel pomikati sprevod proti mestu. Pred okrajnim glavarstvom so demonstrirali z »Abcug Schwarz!«-klici in žvižganjem. Zapeli so »Lepa naša domovina« ter odšli na mestni trg. Pred hišami novomeških Nemcev, to je Bergmana, pl. Fichtenau, Germa, Polla so napravili strašansko mačjo godbo. Obiskali so stanovanja oficijala Sedlaka, profesorja Kreka, profesorja Pettauerja, davkarja Aumana ter jim napravili »serenado« z žvižganjem, ploskanjem, »Abcug« in »Fej«-klici. Na glavnem trgu so zapeli zopet »Lepa naša domovina« in se nato mirno razšli. Dejansko se ni nikjer demonstriralo. V nedeljo zjutraj je napovedan protestni shod, nato obhod po mestu.

O dogodkih v Postojni

se nam še poroča: V Postojni so pomazali s črnolom vse nemške napise. Napis pri lekarju Baccaricichu, hrvaško-italijanskemu Nemcu, je črn. Hotel ungar. Krone in Grand hotel imata prečrtnjene nemške napise. Tudi narodnemu hotelu so polili privesek »National«. Reklamna deska »Adelsbergerhof«, ki je stala na kolodvoru, leži razbita pod škarpo. Jamski napisi, v kolikor so nemški, so pomazani. Inženir Hans Jaksche, čigar oče je bil trd Slovenec, je dobil par lukenj v okna. Vse si ogleduje te pomazane napise in se posmehuje. Po trgu so bile razobešene črne zastave.

Odmev ljubljanskih dogodkov v Kranjski Gori.

Iz Kranjske gore se nam piše: Odmev ljubljanskih dogodkov je prišel tudi v Kranjsko goro. Raz vseh hiš, razun nekaj nemških, so včeraj plapolale črne zastave v znak sožalja nad padlimi žrtvami. Zvečer so priredili gasilci žalni sprevod, ki se je pomikal v svitu lampijončkov od gasilnega doma proti županovi hiši. Tu se je izpreved ustavil, na kar so gasilci zapeli »Hej Slovani«. Ljudstva se je nabralo na stotine, ki je tudi z njimi pelo. Nato povzame besedo g. župan dr. Tičar, ki se spominja žrtv vojaške brutalnosti in označi pomen žalno-demonstrativnega spreveda: protestirati proti nasilnosti onih krogov, ki so v Ljubljani tako malo nepristransko postopali nasproti Slovincem. Z živio-klici in ogorčenjem nad slovenskimi izdajicami se je pomikal sprevod v vrstah pred gasilski dom nazaj, kjer so zapeli več slovanskih pesmi. Tu se je ljudstvo mirno razšlo, nekaj k Razorju, drugi domov. Kake pol ure po končanem sprevodu stalo je nekaj žensk pri koritu blizu hiše, kjer stanuje strastna nemška družina Kalteneggerjeva. Neka ženska je prišla tja s posodo po vodo in ž njo desetletni sinček. Odrastlega moškega ni bilo nikogar zraven. Kar plane iz imenovane hiše nabudni Kalteneggerjev mlajši sin, ki je pa s svojimi 20 leti že toliko star, da bi bil lahko pameten, in prične s palico udirati po malem fantiču. »Kaj ne, ti si tudi Slo-

venec,« ga nahruli. Ker mu fantek v joku ni mogel in ne znal dati odgovora, jo junak večera urno, kakor je prišel, pobriše nazaj v varno zavetje materinega krila. — Vsak, kdor je pozneje o dogodku slišal, je bil ogorčen nad to nemško sirovostjo. Vitez Kaltenegger je pač računal na hladnokrvnost Kranjskogorcev in pa na svojo premoč nad ženskami, vendar naj do prihodnjega takega nastopa premišljuje, da železo postane gorko, če se dolgo po njem tolče. Gospoda Kalteneggerjeva naj gleda, da si ne napravi tal še bolj vročih, kakor so že.

V Kropi

Iz Kroke nam poročajo: Raz stolp gasilnega doma vihra v znak narodne žalosti črna zastava. Vse se zgraža radi umora nedolžnih žrtv.

Škofja Loka.

Iz Škofje Loke nam poročajo: Povodom pogreba nedolžnih žrtv so bile tudi pri nas pretekli torek vse prodajalnice zaprte od štirih do šestih popoldne. Mesto se je odelo v žalno obleko, črne zastave so bile razobešene po vseh hišah, zvonilo je v vseh cerkvah. — Tiha noč je nato izbrisala in odstranila še ostale znake škofjeloškega nemškutarstva in narodne malomarnosti iz hišnih in trgovskih napisov. Prevelike obzirnosti ter rahločutnega laviranja v narodnem oziru naj bo na čisto slovenskih tleh že vendar enkrat konec — povsod!

Odprto pismo

gospodu Hugo Königu, poročniku c. kr. pešpolka št. 27

v Ljubljani.

Povodom nedeljskih demonstracij ste v naskoku od zadaj s svojim oddelkom ob voglu »kavarne Prešeren« pred pričami, izmed katerih je bil eden gospod tudi lahko ranjen, podpisanega kot najmirnejšega odhajajočega pasanta, vračajočega se domov, z a h r b t n o — ne le napadli s sabljo, kar je bilo seveda tudi brezpogojno neopravičeno, — ampak me poleg tega še na nekvalificiran način, nevreden c. in kr. avstrijskega častnika, izvršujoč službo, nahrulili s p s o v k o »Dummkopf! — Marsch weiter!« Nato sem se okrenil in mirno zavrnil: »Herr Leutenant, ich habe noch Zeit,« na kar je padel udarec s sabljo po hrbtu. Iskal sem Vas drugi dan, 21. septembra, v vojašnici. Ker Vas nisem našel, povabil sem Vas med 1. in 2. uro (odločno le tačas!) k sebi na dogovor. Prišli pa ste okrog 11. ure dopoldne, ko ste morali vedeti, da me ni doma, in hoteli, da pridem jaz k Vam. Tega seveda iz umevnih razlogov nisem storil.

Konstatiram tem potom: tekom 14-letne moje službene dobe meni nasproti ni rabil enake p s o v k e niti eden častnik, zato tem potom od Vas p s o v k o »Dummkopf« energično odklanjam in izjavljam, da je tako p s o v a n j e v i z v r š e v a n j u s l u ž b e absolutno škandalozno in sploh Vaše postopanje najmanj neznačajno, ki se ne strinja s častniškimi predpisi.

To odprto pismo smatrajte kot za službeno moralno klofuto od moje strani za izrečeno p s o v k o in vedite, da se ne strašim niti Vašega službenega revolverja.

V Ljubljani, dne 24. sept. 1908.

Fran Kristan, bančni uradnik.

KAKŠEN DUH VLADA V 27. PEŠPOLKU.

»Tagespost«, najljubše glasilo nemških častnikov 27. pešpolka, ki jo pri »Ofiziersmessi« kar požirajo, skuša Belgijce prati. Kakšno sodbo ima polkovnik Radičević o lastnih ljudeh, smo že povedali. Mi pa bomo zdaj redno priobčevali stvari iz 27. pešpolka, ki so nam jako dobro znane. Saj veste gospodje, odkod se poznamo z vami! »Dienstreglement« predpisuje vojakom med drugim tudi najstrožjo objektivnost v narodnostnih in verskih stvarih. Če slovenski prostovoljec pri 27. pešpolku na cesti preglasno pozdravlja z Nazdar!, pa pride v preiskavo! Tako je pred leti stotnik Beneš, sam rodem Čeh, najstrožje preiskoval, kdo izmed prostovoljcev pozdravlja na cesti z Nazdar! (Beneš je zdaj major v Lincu.) Vojakom pa, ki skoro sleherni dan v svojih sobah, v kantini in na vežbališču kolnejo »die windischen Hunde« v navzočnosti častnikov-vežbenikov, pa se nič ne zgodi. Pri neki priliki je narednik 14. kompanije — ime je na razpolago — nekega fantka, ki je na vežbališču prodajal kruh, spričo častnikov tako sunil, da se je zvrnil in potem z veliko silo šantal naprej. Narednik je upil za njim: »Du verfluchte windische Sau!« ... Kar se tiče verskega čustvovanja, o katerem

stoji v D. R., da se mora spoštovati, pa navedimo en sam slučaj! Častniški namestnik Riedlinger, sin ljubljanskega orožniškega poveljnika, je pred fronto spričo vseh prostovoljcev (seveda v nenavzočnosti pravično mislečega nadporočnika Maleca, Čeha) psoval nekega prostovoljca, češ, da se tako pobožno drži, kakor »die bekannte Madonna von Brezje« in je pripomnil dotičnemu prostovoljcu, da se mu pozna, da je prišel »aus der fürstbischöflichen Verdummungsanstalt von St. Veit!« To je le ena cvetka iz slabodišnega šopka zgodovine slavnega polka št. 27. Riedlinger je zdaj poročnik v Gradcu. Če bo »Tagespost« še nadalje iznašala die »steierische Biederkeit«, ji bomo postregli s stvarmi, ki bodo Belgijcem silno neprijetne postale. Mayer, König (ta še prav posebno), Nowy, Waland, Sychrowski — to so imena, ki so se že zdavnaj pred ljubljanskimi demonstracijami močno svetila. Častniki, ki so pri Belgijcih res edino pravično misleči, so: poročnik Eppich, nadporočnik Kohout in Malec, stotnik Schneider in Righetti in še nekaj drugih. Te naj si občinstvo zapomni, ker ne gre, da bi trpeli vsled enih tudi tisti, ki so dobri. Polkovnik Radičević je tudi pravičen človek, neodpušljivo pa je, da je k azistenci komandiral omenjene fantke.

»ARBEITERWILLE« O PTUJSKIH TOLOVAJSTVIH.

Graški socialnodemokratski list ima iz Ptujja od svojega poročevalca, ki je vse dogodke sam videl, ta-le dopis: »Nemški kulturtregerji so napravili že v soboto predigro s tem, da so pred Narodnim domom rjuli in piskali, okna razbijali in slovenske hiše ometavali z blatom. V nedeljo, ki je bila za Ptuj »veliki nemški dan«, so ubijali Slovincem svojo kulturo s palicami v glavo. Župan Orng je poklical svojim šest stražnikom na pomoč 26 nemških stražnikov iz Maribora, Celja, Celovca in Beljaka, da bi odstranil žandar-sko pomoč. Na postaji in po poti v mesto je bilo vsako trenotje bolj nevarno. Vsa nemška mladina je bila preskrbljena s piščalkami, dorasli Nemci so pa imeli vesel dan. Mirno so mogli mlatiti slovenske hrbe, metati jajca in kamenje, polijati Slovence s črnolom, tuliti »Heil«, »Ubijte te slovenske pse« in podobne besede. Ptujski Nemci so imeli zagotovljeno večino, ker jim je prišlo na pomoč mnogo preizkušenih nemških sil iz Maribora, Celja, da celo iz Gradca. Slovenci, ki so bili v manjšini, so si hitro poiskali zavetja v Narodnem domu. Če je kak Slovenec kaj rekel proti psovkom, so ga zbili. Če se je branil, ga je brž zaprla policija. Nemcev se policija ni dotaknila. Ko so se Nemci vsuli na kakega Slovence, je policija malo počakala, da je bil Slovenec dobro tepen, da bi Nemcem ne kazila veselja. Naš poročevalec je priča, kako je znani obrtnik, ki ga podpira nemški šulferajn, mlatil z volovsko žilo Slovence pa glavi in kako je drugi znani Nemec iz Maribora strgal Slovincu klobuk in društveni znak in se je potem s svojim plenom bahal pred »nemškimi brati«. Nemci so bili tako navdušeni zavoljo svojih uspehov, da so namlatili tudi nekaj svojih ljudi, ki so jih pomotoma imeli za Slovence.« V Ljubljani je res nepremišljeno padlo nekaj šip. In zato je ljubljanski tlak oškropljen s svežo krvjo naših rojakov. Sovražstvu proti našemu narodu se studi celo nemškemu socialnemu demokratu. Več nam ni treba govoriti o tem.

STAVKA V VEVČAH, MEDVODAH IN GORIČANAH

še ni končana. Osrednje vodstvo ni držalo besede ter zahteva sedaj, da gredo delavci v delo brezpogojno. Obljubujejo sicer neke draginske doklade, toda na ta lim delavstvo ne more iti ter stoji najodločneje na podlagi sklenjene in od vodstva po telefonu odobrene pogodbe, ki se je sklenila med delavstvom in zastopnikom osrednjega vodstva. Včeraj zjutraj so prepeljali ravnatelja Foba v Gradec v bolnišnico. Omračil se mu je duh. Istotako je zbolel včeraj uradnik Karpeles (!), ki je intrigiral baže proti delavstvu pri centralnem vodstvu. Delavstvo je po vsej pravici ogorčeno nad besedolomstvom vodilne gospode in stavka neomajano dalje. Zeleti je nadaljnih podpor.

Ravnateljstvo v Vevčah je po svojem zastopniku dr. Wallentschagu ukazalo delavce prisiliti iz stanovanj v tovarniških hišah. Naročila je tudi štiri postreške iz Ljubljane, da delavcem pomečejo pohištvo na cesto.

GORIŠKI DEŽELNI ZBOR.

Gorica, 23. septembra. Takoj v začetku današnje seje deželnega zbora je poslanec dr. Franko interpeliral deželnega

glavarja, zakaj se mora tako dolgo čakati na začetek seje. Pri prvi točki — volitev verifikacijskega odseka — predlagajo slovenski naprednjaki, da imej odsek devet članov, laški liberalci pa zahtevajo deset članov. Slovenski katoliški poslanci so se pridružili laškim liberalcem, dr. Faidutti se je z laškimi katoliškimi poslanci izjavil za predlog slovenskih liberalcev. Pri glasovanju je bil sprejet predlog slovenskih liberalcev, vsled česar so katoliški poslanci zapustili dvorano. Deželni glavar je nato izjavil: Ker je skoraj polovica poslancev odšla, da ne more več voditi seje, bo seje zaključil. Liberalci so zagnali velik hrup. Dr. Franko je obrnjen proti gale-riji dejal, da je to začetek Paierjevega konca kot deželnega glavarja. Poslanec Štrekelj je med razpravo ostro napadel dr. Gregorčiča, a ta mu je smehljaje odvrnil, da naj rajši pove, kako je trte prodajal v Dalmacijo.

MLADENIŠKI SHOD V CERKNICI

v nedeljo, dne 27. septembra.

Spored bo sledeči: Ob pol 10. uri sprejem gostov v Cerknici pod lipo pri cerkvi, kjer pozdravi goste mladenič cerkniškega društva. Nato obhod po trgu in društva se vrnejo v župnijsko cerkev, kjer bo imel sveto mašo in govor za udeležence g. Fr. Vovko, kaplan starotrški. Po sv. maši zborovanje do 1. ure, in sicer ob lepem vremenu na prostem pri cerkvi, sicer pa v dvorani »Hranilnice in posojilnice«. Govorili bodo: profesor Evg. Jarc, dr. Lovro Pogačnik in Ivan Podlesnik. Ob 1. uri kosilo in ob pol 3. uri pete litanije v župnijski cerkvi. Ob 4. uri javna telovadba pri cerkvi sv. Roka v Cerknici; ob 5. uri za udeležence v dvorani »Hranilnice in posojilnice« predstava igre »Črevljari«, ki jo uprizore udje cerkniškega izobraževalnega društva. Tudi za drugo zabavo je preskrbljeno. — Vlak od Logatca pride zjutraj ob 7. uri na Rakek, od St. Petra pa ob 8. uri. Zato naj oni, ki pridejo s prvim vlakom, počakajo do drugega vlaka, da gredo skupno v Cerknico. — Notranjski mladeniči! Prihodnja nedelja bo vaš dan, ko pokažete, da mlada Notranjska vstaja. Skupno se boste navdušili za pravo izobrazbo uma in srca, da potem ponese te navdušenje v vse kraje Notranjske, da jo oživite. Zato pa na veselo svidenje v Cerknici!

ŠTAJERSKI DEŽELNI ZBOR

je imel včeraj četrto sejo v tem zasedanju. Poslanec Sedlacek je utemeljeval predlog, da se v nemškem Ljubnem ustanovi deška meščanska šola. Poslanec Schoiswohl zahteva meščansko šolo v Rottenmannu. Dr. Jurtela utemelji predlog za podporo vsled toče v nekaterih občinah ptujškega okraja. Posl. Robič predlaga, naj deželni zbor dovoli primerno podporo vsled suše na Dol. Štajerskem, deželni odbor pa izposluje pri vladi višjo državno podporo. Poslanec Roš in tovariši vprašajo ces. namestnika, zakaj vlada pusti, da otroci delajo v steklarni v Hrastniku

NEVARNOST V SANDŽAKU.

Poročali smo, da je nedavno Sulejman paša, turški poveljnik v Plevlju, moral nenadoma bežati skozi Sarajevo v Trst v Solun. Uradna glasila pa so trdila, da paša ni bežal pred svojimi vojniki, ampak bil odpoklican iz Carigrada. Vlada že ve, zakaj prikriva nevarnost ob bosansko-turški meji. Iстина pa je le, da je že pred tedni avstrijski diplomat opozoril vlado na potrebo, da pomnoži vojaške posadke do Mitrovice v varstvo železnice v Sandžaku. Resni nemiri v onih krajih morejo prekrizati vse avstrijske načrte na Balkanu.

* Slike naših mož, Vodnika, Slomšeka, Prešerna in Gregorčiča in barvah in krasnem okvirju je ravnokar založila »Katoliška Bukvarna« v Ljubljani. — Cena za vsak portret v okvirju 7 K 60 vinarjev. Velikost slik z okvirjem vred 24 X 20 cm.

LISTEK.

Poneveril je.

Kriminalna humoreska.

Ne morem si misliti nič dolgočasnejšega in strašnejšega, kakor vožnjo z osebnim vlakom od Dunaja v Trst, posebno pa še, ako je vreme oblačno, temno, da ne vidiš ničesar, da celo od svetovnoznane Smrečnika nimaš niti najmanjšega vžitka. Ta vožnja je tem strašnejša, ako si se vozil že tolikokrat po tej progi, kakor jaz, da mi je znana že vsaka vasica ob progi, da, skoraj vsaka čuvajnica. Človek sedi stis-

njen v kot, v vozu je soparno, da komaj dihaš, ob oknu brenči muha, enakomerni ropot pod nogami te začne zazibavati v polsen, iz katerega te vsak čas zopet kaj zbudi. Ako so v vozu sopotniki, je večinoma stvar še dolgočasnejša. Ali tismrče, da se tresejo okna, ali pa se zabavajo med seboj s pogovori! Bože moj, ti pogovori! Vselej sem še ob taki priliki spomnil one Stritarjeve, nekoliko izpremenjene: »O groza, kakoršne uho ni slišalo na svetu!«

Tako je tudi bilo, ko sem se pred kratkim vozil z Dunaja. Vlak je ravno odpeljal iz Brucka. Nasproti mi je sedel star gospod in kadil debelo »kubo«. Neka stari-kava gospodična se je pogovarjala z mladenci, suhim kakor trska, o koristi in dobroti vegetarijanstva. V kupe je celo zaslišel neki Anglež z vsem svojim »spleenom«. Vsak čas je drl sedaj k temu, sedaj k onemu oknu, gledal skozi svoj velikanski daljnogled in vzklikal: »Very well, sein serr schön!«

»Pernegg!« zakriči sprevodnik in odpre vrata. Vstopita dva gospoda. Prvi se mi je zdel, da je igralec; bodečih oči, gladkoobritega obraza in prežečih potez okolu ust. Drugi je bil dolg, mršav možak, redkih brk, vodenomodrih oči in rumenkastih ustnic. Videti je bil zelo bojazljiv. Vsedel se mi je nasproti, medtem ko se je prvi vsedel na mojo desno.

Vlak ropota dalje. Vsak četrte ure se mi zdi cela večnost. Pogovor se vrtil vedno še o hranilni vrenosti zelja, kolarab, jabolk itd., in pretrga ga le tupatam Angležev »Verry well«.

Vlak zopet obstane. Zadnja postaja pred Gradcem, Judendorf. Vrata se odpro, starejši gospod, zardelega lica, se s težavo spravi v voz. Vse se, vzame iz žepa časopis, vlak se pa odpelje. Kar odloži časopis, začne mahati z obema rokama in bruhne iz sebe: »Ježeš, ali ste že kaj slišali — ne, no, kaj takega, — blagajnik posojilnice v Brucku je pobegnil s 100.000 kronami, — ne, kaj se vse ne doživi!«

Potnik z risjimi očmi kraj mene se zgane.

»Kdaj se je to zgodilo?« vpraša.

»I, no, danes zjutraj, so precej prišli na to!«

Slučajno se ozrem na onega bojazljivega človeka, ki mi sedi nasproti. Bil je blede, kakor zid pod klopio, in nemirno se je premikal na svojem sedežu.

»Ali ni tudi popis osebe zraven?« vpraša oni.

»I, seveda je. Tat je dolg, mršav človek, ozkega lica, nosi očala z roženim obodom in barovko, bojazljivo ponašanje.«

Nehote pogledam zopet onega, ki mi je sedel nasproti. Tudi oni drugi, ki ga je ta slučaj tako zanimal, ga je opazoval. Čudno, vse se strinja! In to vprašanje, — hm! Bledi možakar se je stisnil v kot. Na čelo so mu stopile debele kaplje znoja in oči so mu srepo strmele na časopis. Pogovor o jabolčniku je prenehal.

Vse je gledalo vanj, edino le Anglež je še občudoval »slikovito« okolico.

Glej, glej, baroko tudi nosi. Ko se je premaknil, mu je zdrknila z glave in pokazala se je pleša.

Potnik z risjimi očmi vstane in stopi k njemu.

»Oprostite gospod, ali vas smem vprašati za ime? Vaše ponašanje in vaša vnanost v zvezi s tem, kar smo ravno kar slišali, opravičuje moje vprašanje.«

Nagovorjeni je sedel na svojem prostoru blede kakor smrt. Krčevito je premikal ustnice, ali besede ni spravil na dan.

»To zadostuje!« nadaljuje oni. »Upravičeno menim, da ste vi poneverjalec. V imenu postave vas aretujem. Tu moja legitimacija.« Pokazal je policijski znak.

Sedaj je hotel govoriti oni drugi. »Ali, — ali —« je zajecjal.

»Bodite sedaj mirni!« ga ustavi policijski uradnik.

»Ali — jaz sem vendar —«

»Mir, kdo ste, to že izvemo pri zaslišanju.« — Oni drugi se ni upal več ugovarjati.

»Ujetnika izročim policiji v Gradcu in presim ostale sopotnike, da gredo z menoj kot priče.« rohni uradnik napram nam.

»O ježeš, jaz moram domov. — Nimam časa. — Sein serre fatal« itd. se je glasilo vsevprek.

Pomagalo pa le ni nič. Morali smo izstopiti v Gradcu in iti k policiji.

»Fatalno, serre fatal,« si mislim tudi jaz, vendar je nekoliko izpremembe. Smilil se mi je ubogi tat. Zobje so mu šklepetali, kakor kolesa v mlinu.

»Kako vam je ime?« vpraša komisar, ko mu je povedal policijski uradnik, naš sopotnik, ves slučaj.

»Peter Tep-tep-tepner,« jeclja aretiranec.

»Oslarija! Povejte vendar resnico, ko se vas je izpoznalo!«

»A-a-li, jaz vendar nisem blagajnik, jaz sem krojač!«

»Ali morete to dokazati?«

»Tu so moje li-li-listine!«

Pokaže listine. Bile so prave. Komisar je v zadregi.

»Zakaj pa niste takoj povedali?«

»S-saj nisem smel go-go-voriti!«

»Hm, pa vendar ne morem razumeti, zakaj ste se tako prestrašili, ko je prebral gospod ono vest o pobeglem blagajniku?«

»O Bog, gospod ko-komisar, oženjen sem, otroke imam, in blagajnik mi je še dolžan celo obleko.«

Tu se nismo mogli več zdržati. Popokati smo hoteli smeha. Celo Anglež je raztegnil svoja usta in se smehljajal kakor zaljubljen krokodil.

Ubogega krojača so seveda morali takoj izpustiti. Da, da, bilo je »fatal, serre fatal«, posebno za onega policijskega uradnika z risjimi očmi. Zame pa ne. Imel sem pač one ure še ostale vožnje kaj premišljati, moji sopotniki so pa imeli vsaj nekaj pametnejšega gradiva za pogovor, kakor pa zelje, kolarabo in jabolčnik.

Služba kuharice

se odda v župnišču blizu železnične postaje v Rožni dolini, Korosko. Pri župnišču je malo gospodarstvo. 2331 Naslov pove uprava Slovence. 3-3

Nova hiša

z velikim vrtom iz katerega se proda za 800 K na leto in ima upeljano špecerijsko trgovino, poleg te se lahko dobi gostilna in trafika. Stoji na najlepšem prostoru v novem delu Ljubljane. Gotovine ni treba velike. Pojasnila daje gospod I. Toni, mesar. Lingarjeve ulice.

2308 5

Zahtevajte zastoj

in franko moj veliki, bogato ilustrirani glasnik, ki vsebuje 3000 slikami vseh vrst slikarstev, uredbnih in slatib or, kakor tudi vse vrste, solidnih slatib in srebrnih, god-benega, sodja, jeklenega in anajetega blaga po lastnih tovarniških cenah.

Nikot semot, ara
živ, izvir, »Rošop« pat, ara
regist, »Adler Respekt«, allet, vo-
mont, a sidre
Geldin rem, ara, »Luna«, kotje s
dvojnim plaštem
srebr, rem, ara, »Gloerz«
»dvojni plaš«
»oklep, vertica s rinočke na
pore in kras, 15 gr. telka
»in in, dvojni zložitnik v Mostu (Brüx) 654
»ara s kuharico K 600, badlika K 240, kuharica ara K 2-
»dvojni zložitnik v Mostu (Brüx) 654
»Če vabite me! Mene plemenito
»Mene rinite! Zama dovojen, ali denar nazaj!
»Prva tovarna za ure Hanns Konrad,
»in in, dvojni zložitnik v Mostu (Brüx) 654
»Če vabite me! Mene plemenito
»Mene rinite! Zama dovojen, ali denar nazaj!
»Prva tovarna za ure Hanns Konrad,
»in in, dvojni zložitnik v Mostu (Brüx) 654
»Če vabite me! Mene plemenito
»Mene rinite! Zama dovojen, ali denar nazaj!
»Prva tovarna za ure Hanns Konrad,
»in in, dvojni zložitnik v Mostu (Brüx) 654

šivilje in učenke

se takoj sprejmejo v modnem salonu

Eliza Hitzl - Huber

Francovo nabrežje šte. 1.

HIŠA

s štirimi stanovanji in vrtom v Sp. Šiški, Planinska oesta št. 190, se prosto-voljno proda pod ugodnimi pogoji.

Pojasnila pri lastniku istotam in v pi-sarni g. dr. Albina Kapus v Ljubljani. 2278 3-3

Št. 4232/08

Razglas.

C. kr. tobačna tovarna v Ljubljani razpisuje s tem za dražbo sledečih odpadkov in družega starega blaga pismeno konkurenčno razpravo.

520 kg	ličje pletenine,	
600 "	odpadkov bombaževe pletenine,	
1600 "	"	trojnika,
800 "	"	domačega platna,
2600 "	"	jutnega platna,
500 "	"	jutnega platna, črnega,
3100 "	"	hodničnega platna,
1600 "	"	jutnih niti,
4100 "	"	vrvi,
250 "	"	vrvic,
4000 "	"	papirja finega, belega
8600 "	"	papirjanavadnega mešanega

Že rabljene jutne embalaže, še pripravne za zavijanje in sicer:
4300 kg okoli 18.000 kosov prevlek, tanka in redka tkanina, 140 do 180 cm dolga, 80 cm široka,
4900 kg okoli 14000 kosov prevlek, pleteninasta tkanina, 180—220 cm dolga, 23—35 cm široka,
2000 kg okoli 5700 kosov prevlek, pleteninasta in črna tkanina, 190 cm dolga, 30 cm široka,

8300 kg litega železa, (odlomki) starega, nepovitega
3700 kg litega železa, ožganega, nepovitega,
4400 kg kovanega železa, starega in mešanega z žico in veznim železom,
1700 kg železne pločevine stare in nezavite,
320 kg cinkove " " " in
470 kg bakrene " " " " "

Pismene, s pobotnico kake c. kr. blagajne o 10°/o vložnem vadiju vpremljene in z 1 krono za polo kolekovane ter na naslovni strani zavitka o napisom: „**Ponudba za prevzetje odpadkov**“ označene ponudbe vložiti se morajo najpozneje do 12. vinotoka 1908 opoldne pri c. kr. tobačni tovarni v Ljubljani.

C. kr. tobačna tovarna

Ljubljana, dne 17. septembra 1908.

Imate li doraslo hčerko?

Naročite ji najcenejše in najlepše tkano blago lastnih tovarniških izdelkov: barhenta, damasta, gradla, kanafasa, kretona, cefirja itd. pri tvrdki **Francišek Mejd**, strojna tkalnica in razpošiljalnica v **Usti na Orlici, Hutvald št. 21, Češko** in zahtevajte povsod specialni izdelek „**ново blago**“ z narodnim kolkom. Naredite ji veselje in

kupite ji opremo!

Delniška družba „ZDRUŽENIH PIVOVAREN“ Zalec in Laško
priporočata svoje izberne pivo. — Specialiteta: „**Salvator**“ (črno pivo a la monakovsko).
Zalega Spodnja Šiška (telefon št. 187).
Požijte se na dom sprejema restavracije „**Narodnega Doma**“ g. Kržičnik. (Telefon št. 82.)

Podružnica v Spiljetu. Delniška glavica K 2.000.000.	Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2 priporočata promese na Tiske srečke a K 7.—. — Žrebanje 1. okt. — Gl. dobitek K 180.000 sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje od dne vloge po 4 1/2 % Rentni davek plača banka sama.	Podružnica v Celovcu. Rezervni fond K 200.000.
---	--	---